

Сведения, получени от проф. д-р АСЕН ПЕТКОВ - Научно-исследователски институт по месна промишленост

Д. Димов е бил мой студент, но аз не си спомням подробности от неговото студентство. Помня го от времето, когато стана наш асистент. Нашата катедра беше "Анатомия, хистология и ембриология". Завеждаше я проф. М. Москов. Аз бях проф. в тази катедра. Веднага след Девети септември катедрата беше разделена на две. Аз поех катедрата по анатомия, а М. Москов катедрата по хистология и ембриология. Тогава Димов стана мой асистент. Като работник Димов беше много скромен, добросъвестен и трудолюбив. В това отношение спомените на М. Москов, напечатани наскоро във "Вечерни новини" са абсолютно верни. Постепенно обаче Димов започна да дава преглед на литературните си интереси.

Около 1945 г. се откри Агрономическият ф-тет в Пловдив. Не знам защо Ректорът на новооткрития Пловдивски институт се обърна лично до мен с писмо, в което молеше да му посоча един анатом. Аз веднага се спрях на Димов, говорих с него, казах му, че искам да го препоръчам. Но Димов отказва категорично да замине за Пловдив. Считаше, че това е все пак един провинциален град, страхуваше се, че може да потъне във всекидневна работа и това да попречи на литературните му занимания. Тогава аз посочих друг свой асистент Любен Кръстев, който беше веднага назначен. По този повод обаче се вдигна голям шум. Любен Кръстев се считаше малко за неблагонадежден, аз доскоро по същата причина бях уволнен и не бях на работа и реших, че тук има нещо нагласено. В Академичния съвет ми отправиха упрек, че не съм поканил Димов. Димов, обаче, обясни истинското положение на нещата. Тогава изглежда повикаха Димов и го убедиха да приеме. Димов замине за Пловдив и стоя там 1-2 години. Може би той замине по назначение като частен доцент и след това е станал редовен доцент.

Зоотехническият ф-тет в София се откри в 1946 г. Но нямаше отначало своя самостоятелна сграда. Студентите-зоотехници още първия семестър започваха да учат анатомия. Тази дисциплина се четеше при нас във ВМФ. По това време Д. Димов беше при нас. После Зоотехническият факултет се отдели заедно с двама от четирите наши асистенти - Годоров и Бълов.

Като асистент Димов изказваше много настоятелно желание да види Испания. Така се зароди идеята той да бъде изпратен там на специализация. Междувременно революцията беше свършила, Франко